

които безъ мѣстоименіе-то СЯ нѣматъ никакво значеніе; като: с т а -
р а ѣ с я, б о ѣ с я, н а д ѣ ѣ с я, и пр. тѣзи с я назова-
ватъ о б щ и.

154 — И тѣй, залози-тѣ изъ цѣло сж: 1° *Дѣй-*
ствителній, 2° *средній*, 3° *възвратній*, 4° *взаимній*,
5° *страдателній*, и 6° *безличній*.

Отъ тѣхъ послѣдни-тѣ четри с я спрягатъ,
както и два-та първи, съ разлика-тж само че пріе-
матъ, всички-тѣ си лица на времена-та, мѣстоименіе-то
с я: *молю с я, молишь с я, моли с я, молимъ с я*, и
прочее.

За причастія-та.

155 — *Причастіе-то* е рѣчь която принадлежи на
глагола-тѣ и на прилагателно-то: на глагола-тѣ, за-
що-то носи сжщія тѣ коренъ и има залогъ, видъ и вре-
ме; на прилагателно-то, защо-то отдава качество на
рѣчь-тж на която с я отдава и с я скланя като него.

156 — *Причастія-та* въ нашія-тѣ языкъ сж *дѣй-*
ствителни и *страдателни* — и с я употребляватъ въ
минало време.

157 — *Дѣйствителни-тѣ*, които показватъ дѣйстви-
е или състояніе, с я поставятъ сѣкоги съ спомагателнія-
тѣ глаголъ да съставятъ сложни-тѣ времена: *писалъ*
съмъ, писалъ бѣхъ, писалъ съмъ бѣхъ, и пр.

158 — Тѣ сж *дѣй*: *дѣйствително* съвършенно и
дѣйствително несъвършенно.

Базисна страдателно при-
частие.